

А. І. Ангельчук
Студентка 2-го курсу
ФПСР
ОНУ імені І. І. Мечникова
спеціальності Соціальна робота
Науковий керівник:
К.істор.н., доцент
С. В. Гладченко

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДОМИХ ФЕМІНІСТОК

Мета: дослідити та проаналізувати діяльність відомих феміністок.

Актуальність: Останнім часом значно зріс інтерес до жіночої історії, оскільки становище жінки в суспільстві - гостра соціальна

проблема. Тому я вважаю логічним звернутися до витоків, характеру розвитку і специфіку функціонування існуючого в нашій країні потужного і впливового жіночого руху. Саме через це, на мою думку, обрана мною тема є досить актуальна.

Жорж Санд (справжнє ім'я Аврора Дюпен) – французька письменниця, яка вимагала рівноправності для жінок. Аби виразити свій протест вона замінила дороге жіноче вбрання на чоловічий костюм та взяла собі чоловічий псевдонім. У своїх романах Жорж Санд, зазначена проблема набула характеру протистояння з оточенням, із власними переконаннями та прагненнями або ж глибокої психологічної драми самої людини, яка зробила певний крок всупереч загальноприйнятій моралі.

Клара Цеткін – діячка німецького та міжнародного робітничого руху, активний борець за права жінки. Одна з найвідоміших діячок німецького і міжнародного соціалістичного і жіночого руху Клара Цеткін увійшла в історію ХХ століття не тільки як активна комуністка, а й як жінка, яка зіграла важливу роль в становленні європейського руху за права жінок. За радянських часів головною заслугою Цеткін разом вважалося установа за її пропозицією Міжнародного жіночого дня.

Кейт Міллет – американська феміністка, письменниця, художниця та активістка у своїй «Сексуальній політиці» писала, що відносини між статями є сексуально-політичними. Це поняття співвідноситься з патріархатом і тим, що влада чоловіків над жінками – це політична система влади. Вона вважала, що політична влада чоловіків проявляється в тому, що на всіх рівнях найважливіші і значні пости займають чоловіки. Домінування чоловіків виявляється також у сексуальності.

Шуламиф Файрстоун-канадська феміністка, одна з основоположниць радикального фемінізму, засновниця кількох феміністичних організацій США вважала, навпаки, що найголовнішою причиною підлеглого становища жінок є здатність жінок до дітородіння. Адже ця обставина - єдине, що відрізняє жінок від чоловіків, і ця відмінність з часом не змінюється. Вона

призводить історичний аналіз, в якому намагається показати, як народження, а потім виховання дітей роблять жінку менш рухомою, а тому, залежною від чоловіка.

У теорії феміністки Мері О'Брайен центральним поняттям для розуміння підпорядкованості жінок є саме дітонародження. Через те, що чоловік виключений з процесу народження, і що батьківство, на відміну від материнства, не є настільки очевидним, чоловікові необхідна влада над жінкою. Це єдиний спосіб, яким він може присвоїти собі й гарантувати право на дитину. Патріархальна система будується на негласному угоді між чоловіком і жінкою не чіпати одиного дна. Така, мається на увазі, практика забезпечує чоловіку можливість здійснювати владу і контроль за репродуктивною функцією жінок.

Маргарет Фуллер можна вважати матріархом культурних феміністок. У роботі «Жінка в XIX столітті» (1845) Фуллер використовувала концепцію органічного розвитку для того, щоб спонукати жінок до розвитку самостійності. Жінки повинні вчитися виводити своє право з самих себе, як би діючи з середини. Вона часто користувалася метафорою, де людина порівнювалася з сім'ями. У людині, як і в сім'ї, закладена програма, дотримуючись якої можна реалізувати свій потенціал.

Інша видна представниця фемінізму, Емма Голдман, схилилася до анархістської позиції. Вважаючи, що всі державні інститути ґрунтуються на глибоко укорінених традиціях, вона визнавала необхідність радикальної соціальної революції, в якій мета виправдає засоби. Їй не подобалося, що жіночий рух дуже сконцентрувався на суфражизмі, який був всього лише приводом для організації руху жінок і формування певного світогляду. Вона вважала, що суфражизм ніколи не принесе свободи. Свободи можна домогтися зусиллями всіх, коли кожна жінка кине всі свої сили на звільнення від існуючих обмежень.

Висновок

У сучасному світі дуже детерміновано поняття «фемінізм», і його відносять скоріше як до теорії чоловіконенависництва і

бажання встановлення матріархату, ніж теорії рівності статей. Різні течії в фемінізмі показують, що ті, хто називає себе феміністками, мають на увазі під цим безліч значень. Як і в будь-якому русі, у фемінізмі існують розбіжності як всередині кожної групи, такі між групами.

Список використаних джерел

1. Електронна бібліотека ф-ту соціології МДУ <http://lib.socio.msu.ru/> А. І. Антонов, Ч. Томас Філіпс Фемінізм і сім'я: історико-соціологічний аналіз / За ред. А. І. Антонова «Грааль», Москва, 2002 .- 176 с.
2. ГідденсЕ. Соціологія / Пер. з англ.; наук. ред. В. А. Ядов; заг. ред. Л. С. Гур'єв, Л. Н. Посілевіча. - М.: ЕдіторіалУРСС, 1999. - 703 с.
3. Пер Монсон Сучасна західна соціологія / переклад зі шв. - СПб вид. «Нотабене», 1992 .- 445 с.
4. Рітцер, Дж. Сучасні соціологічні теорії. / 5-е вид. - СПб.: Пітер, 2002. - 688 с. : Іл. - (Серія «Майстри психології»).